

[Ejnar Kjær.]

og de enkelte Medlemmer er ude i, og for det andet forstaar vi, at man i den aller-nærmeste Tid vil tage den sociale Lovgivning op til Forhandling med det Formaal at faa aabenbare Urimeligheder fjernet og Muligheder for Misbrug udelukket. Kan man naa frem til saadanne Ændringer — og jeg har ingen Grund til at tvivle paa, at der er Vilje dertil — vil overordentlig meget være vundet, ikke alene for Samfundet, men ogsaa for de trængende, thi saa vil meget af den Uvilje, der nu findes mod Sociallovgivningen og de Udgifter, den paafører Samfundet, forsvinde. Flertallet af Samfundsborgere er nemlig ikke anderledes indstillede paa det Omraade end vi. De siger som saa: Vi vil være med til at yde de Beløb, der er nødvendige til Hjælp til virkelig trængende, men Hjælp til andre maa være udelukket.

I det Haab, at man i den kommende Tid maa kunne faa Sociallovgivningen over paa denne Linie, kan jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse.

Boeck-Hansen: Vi fra vor Side kan meget godt tiltræde det foreliggende Forslag, idet vi mener, at det paa det givne Grundlag er nogenlunde tilfredsstillende; men man kan jo nok være lidt betænkelig ved, at de arbejdsløse procentvis faar mere, end Arbejdslønnen og Gagerne for Tjenestemændene er steget, ikke fordi vi ikke mener, at de arbejdsløse nok kan trænge til en væsentlig Forøgelse af Arbejdsløshedshjælpen, men man skal jo stadig passe paa, at Forskellen mellem Løn og Understøttelse ikke bliver for lille — det kan efter vor Mening være farligt.

Den højtærede Minister udtalte, at Arbejdsløsheden er faldende, og nævnte, at den i den foregaaende Uge var faldet med 14 000, hvilket var et udmærket Foraarstegn. Det kan man naturligvis ikke andet end glæde sig ved, men jeg er nu bange for, at Arbejdsløsheden ikke vil falde ret stærkt, hvis den Raavaremangel, som nu mere og mere viser sig, bliver ved at være til Stede. Erhvervene vil da umuligt kunne opretholde Arbejdet i samme Udstrækning som i Øjeblikket, og det vil utvivlsomt medføre Arbejdsløshed. Det vil bl. a. gaa ud over mange faglærte, og efter min Mening er de faglærte blevet noget stifmoderligt behandlet ved Gennemførelsen af Beskæftigelseslovene, idet disse nærmest maa siges at være til Fordel for de ufaglærte. Jeg vil gerne understrege, at det vilde være til ubodelig Skade for vort

Samfund, hvis den dygtige Haandværkerstand, vi har i Danmark, skulde gaa tilbage og vore Haandværkere miste deres manuelle Færdighed. Ved Beskæftigelseslovenes Udførelse i Praksis bør man saa vidt muligt søge ogsaa at anvende faglærte Folk.

Beskæftigelseslovene kan forhaabentlig snart træde ud i Livet. Jeg nærer nogen Ængstelse i saa Henseende, idet jeg er bange for, at vor Administration er overbebyrdet med Arbejde og maaske heller ikke har faaet tilstrækkelig saglig Hjælp, som den maa have baade i mere og mindre ansvarlige Stillinger for at kunne gennemføre dette meget store Arbejde saa betids, at denne Ekstrabeskæftigelse virkelig kan komme i Gang nu i Foraaret. Dette er en Betænkelighed, som jeg gerne vilde have Lejlighed til at give Udtryk for. Jeg har imidlertid forstaaet, at man har tænkt sig i Sommer at nedsætte et Udvalg, der skulde have til Opgave at arbejde med Arbejdsløshedslovgivningen og Muligheden for at faa gennemført en Revision eller Simplificering, og hvis denne min Opfattelse er rigtig, maa jeg sige, at jeg hilser det med Glæde. Vi har aldrig ment, at den Arbejdsløshedslov, som i sin Tid blev gennemført uden konservativ Medvirken, har været saa tilfredsstillende, som den burde have været, og derfor hilser vi med Glæde, at man vil nedsætte et Udvalg, der muligvis kan bevirke, at denne Lov bliver bedre at arbejde med, end det hidtil har været Tilfældet.

Rager: I Loven om Arbejdsløshedskasserne er det, som der er gjort Rede for i Bemærkningerne til Lovforslaget, forudset, at der ved Prisstigninger sker en Stigning i de Understøttelser, der udbetales, idet der er fastsat en vis Regulering af det maksimale Dagpengebæleb, som kan udbetales. Nu er det altid uheldigt, naar man, naar en saadan Ventil skulde virke, er nødt til at sætte den ud af Funktion, men Forholdet er det, at Prisstigningen har været af en ganske anden Størrelse, end man havde tænkt sig muligt, da man indsatte Ventilen, og man maa være klar over, at var dette Lovforslag ikke kommet, saa havde Arbejdsløshedskasserne ganske vist Lov til at forhøje deres Dagpenge til de Maksimalsatser, som kan regnes ud og er regnet ud i Bemærkningerne til Lovforslaget, men der var ingen Forpligtelse for dem til at gøre det, og det er et stort Spørgsmaal, om de økonomisk set kunde have holdt til det, om de havde kunnet faa Arbejdsdirektørens Indvilligelse i at gøre det uden en tilsvarende Kontingentforhøjelse. En saadan Kontingentforhøjelse vilde i og for